

Sygnatura akt I C 2179/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 23-10-2017 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Porada-Łaska

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Żukowska

po rozpoznaniu w dniu 23-10-2017 r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z.o.o. z siedzibą w W.

przeciwko J. S.

o zapłatę

Oddała powództwo.

SSR Katarzyna Porada-Łaska

Sygn. akt I C 2179/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł w dniu 28.04.2017 r. o zasądzenie od pozwanego J. S. kwoty 1.843,39 zł, w tym:

- 1.500 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, ale nie większej niż w wysokości odsetek maksymalnych, za opóźnienie naliczanymi w skali roku od dnia 29.04.2017 r., tytułem należności głównej;
- 103,39 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29.04.2017 r., tytułem skapitalizowanych odsetek umownych od kapitału za okres od 5.09.2016 r. do 28.04.2017 r.;
- 240 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, ale nie większej niż w wysokości odsetek maksymalnych opóźnienie, naliczanymi w skali roku od dnia 29.04.2017 r., tytułem prowizji przy obsłudze pożyczki, naliczanej zgodnie z warunkami umowy.

Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że pozwany zawarł z powodem umowę pożyczki odnawialnej nr (...), przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość za pośrednictwem platformy internetowej należącej do pożyczkodawcy. Pozwany dokonał rejestracji w systemie teleinformatycznym pożyczkodawcy, jednocześnie akceptując warunki umowy pożyczki oraz regulamin świadczenia usług drogą elektroniczną (...). Ponadto pozwany potwierdził warunki umowy poprzez dokonanie przelewu (...) grosza ze swojego rachunku bankowego na rachunek bankowy (...). W związku z zaakceptowaniem przez pozwanym warunków umowy pożyczki, powód w dniu 24.02.2016 r. przelał na rachunek pozwanego kwotę 1.500 zł tytułem zawartej umowy pożyczki.

Postanowieniem z 8.06.2017 r. Sąd Rejonowy w Lublinie w sprawie sygn. VI Nc-e (...) stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Kaliszu.

Pozwany J. S. nie stawił się na rozprawę i nie zajął stanowiska w sprawie (przesyłka zawierająca odpis pozwu wraz z załącznikami oraz wezwanie na rozprawę została prawidłowo awizowana).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) Sp. z o.o z siedzibą w W. udziela pożyczek gotówkowych przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość. Przy zawieraniu umowy pożyczki pożyczkobiorca korzysta ze standardowego procesu zawierania umowy za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Za pomocą formularza rejestracyjnego umieszczonego na stronie internetowej należącej do (...) dokonuje się rejestracji. Podczas rejestracji pożyczkobiorca zobowiązany jest do oznaczenia odpowiednich pól, które zawierają oświadczenie: „Zapoznałem się i akceptuję postanowienia umowy oraz Regulamin świadczenia usług” oraz „Oświadczam, że zapoznałem się i akceptuję warunki ochrony moich danych osobowych”. Następnym krokiem niezbędnym do zakończenia procesu rejestracji jest uiszczenie opłaty rejestracyjnej w kwocie 0,1 zł na rachunek bankowy (...). Dokonanie tej czynności uznawane jest jako akceptacja przez pożyczkobiorcę warunków umowy ramowej pożyczki, po zweryfikowaniu danych podawanych we wniosku, powód wpłaca kwotę pożyczki na rachunek z którego dokonano płatności opłaty rejestracyjnej.

Pozwany J. S. potwierdził rejestrację i zgodził się na umowę pożyczki V..pl nr (...). Uiszczył kwotę 0,01 zł na rachunek (...) spółki (...). Pozwany zgodnie z procedurą dokonał przelewu wyżej wskazanej kwoty na rachunek tytułem przelewu: „Potwierdzam rejestrację i zgadzam się na umowę pożyczki V..pl”. Rejestracja i zgoda na umowę dotyczy jednak innej umowy pożyczki niż umowa będąca przedmiotem niniejszego pozwu, przy czym przelew ten został dokonany w dniu 12.03.2015 r.

Tymczasem w dniu 24.02.2016 r. doszło do dokonania przelewu z konta powoda na konto pozwanego kwoty 1.500 zł, przy czym przy tytule przelewu podano numer (...).

(dowód: ogólne warunki umowy pożyczki k 15-16, potwierdzenia przelewów k 14, 18)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przytoczonych wyżej dowodów, których prawdziwość i wiarygodność nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 3 ust.1 ustawy z 12.05.2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2011 r., Nr 126, poz. 715 ze zm.), przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi. Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki (art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy). Natomiast przez kredyt konsumencki zawierany na odległość rozumie się umowę o kredyt konsumencki zawieraną z konsumentem bez jednoczesnej obecności obu stron, przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość (art. 5 pkt 13 ustawy).

W myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powód winien udowodnić, że została zawarta umowa pożyczki nr (...) na odległość w rozumieniu art. 5 pkt 13 przywołanej wyżej ustawy z 12.05.2011 r. oraz art. 8 i nast. ustawy z 30.05.2014 r. o prawach konsumentów (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 683 ze zm.) oraz, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia w drodze elektronicznej umowy regulowanej przez ustawę z 18.07.2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1219 ze zm.).

Przy zawieraniu umowy pożyczki pożyczkobiorca korzysta ze standardowego procesu zawierania umowy za pomocą środków porozumiewania się na odległość. Za pomocą formularza rejestracyjnego umieszczonego na stronie internetowej należącej do (...) dokonuje się rejestracji. Podczas rejestracji pożyczkobiorca zobowiązany jest do

oznaczenia odpowiednich pól, które zawierają oświadczenie: „Zapoznałem się i akceptuję postanowienia umowy oraz Regulamin świadczenia usług” oraz „Oświadczam, że zapoznałem się i akceptuję warunki ochrony moich danych osobowych”. Następnym krokiem niezbędnym do zakończenia procesu rejestracji jest uiszczenie opłaty rejestracyjnej w kwocie 0,1 zł na rachunek bankowy (...). Dowód wpłaty 0,1 zł dokonywany jest z konta bankowego osoby zainteresowanej.

Dopiero dokonanie tej czynności uznawane jest jako akceptacja przez pożyczkobiorcę warunków umowy ramowej pożyczki i dopiero z chwilą uiszczenia opłaty rejestracyjnej ze wskazanego rachunku bankowego można mówić o zawarciu umowy.

Powództwo dotyczy umowy pożyczki nr (...). Powód przedłożył „Twoje warunki umowy pożyczki nr (...)”. Potwierdzenie uiszczenia 0,1 zł dotyczy umowy pożyczki nr (...), czyli innej umowy pożyczki niż objętej żądaniem pozwu, ponadto uiszczenie tej kwoty odbyło się w dniu 12.03.2015 r., na ponad 11 miesięcy wcześniej niż według powoda miała zostać zawarta umowa pożyczki nr (...).

Uiszczenie kwoty 0,1 zł jest tu o tyle istotne, że właśnie z chwilą uiszczenia tej opłaty pożyczkobiorca potwierdza rejestrację i zgadza się na umowę pożyczki. Następnie kwota pożyczki przelewana jest na nr rachunku bankowego wskazany w potwierdzeniu rejestracji i wyrażeniu zgody na umowę pożyczki. Dowodem zawarcia umowy pożyczki umowy za pomocą środków porozumiewania się na odległość jest w takiej sytuacji potwierdzenie uiszczenia opłaty rejestracyjnej.

Powód nie udowodnił, że strony zawarły umowę pożyczki nr (...). Obowiązek złożenia dowodu na poparcie swoich twierdzeń spoczywa na stronie dochodzącej swoich roszczeń. Obowiązkiem powoda było wykazanie, że umowa pożyczki nr (...) za pomocą środków porozumiewania się na odległość została zawarta z pozwanym. Z przedłożonych przez powoda dokumentów nie wynika, że pozwany zaakceptował warunki umowy nr (...), a ponadto że pozwany zgodził się na umowę pożyczki z 24.02.2016 r. i zaakceptował jej warunki.

W szczególności wskazać należy, że według twierdzeń powoda wszystkie czynności związane z zawarciem umowy miały miejsce w dniu dokonania przelewu kwoty 1.500 zł na konto pozwanego, czyli 24.02.2016 r. Tymczasem potwierdzenie uiszczenia opłaty rejestracyjnej, jakie miało być połączone z aplikowaniem o tę pożyczkę, miało miejsce w dniu 12.03.2015 r. Nie można więc uznać za uzasadnioną argumentacji powoda zawartej w jego piśmie przygotowawczym, że wskazanie w tytule przelewu z dnia 12.03.2015 r. numeru (...) nie odnosiło się do innej umowy pożyczki, tylko było rodzajem przejściowego numeru technicznego, który w procesie rejestracji funkcjonuje tylko raz, podczas gdy właściwa pożyczka miała już przypisany inny numer.

Oświadczenie konsumenta dotyczące zgody na warunki umowy pożyczki, nie może budzić wątpliwości w sytuacji gdy zgodnie z art. 15 przywołanej już ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów (obowiązującej w dacie zawarcia umowy i w dalszym ciągu znajdującej zastosowanie do jej oceny) spełnienie świadczenia nie zamówionego przez konsumenta następowało na ryzyko przedsiębiorcy i nie nakładało na konsumenta żadnych obowiązków (por. wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z 12.05.2016 r., sygn. IV Ca 668/16, nie publ.).

Pamiętać przy tym należy, że jeżeliby nawet pomiędzy wnioskiem o pożyczkę z 12.03.2015 r. a wypłatą w dniu 24.02.2016 r. pozostawał taki związek, że dopiero w tym dniu powód wypłaciłby pozwanemu wnioskowaną pożyczkę, to nie doszło w ten sposób do zawarcia umowy, gdyż wskazane powyżej przepisy nie wyłączają ogólnych zasad dotyczących oświadczeń woli i zawierania umów wynikających z Kodeksu cywilnego, w tym tej, że pomiędzy oświadczeniem woli potencjalnego pożyczkobiorcy, a dorozumianym oświadczeniem woli pożyczkodawcy polegającym na udzielaniu pożyczki nie może zachodzić nieusprawiedliwiony odstęp czasowy, gdyż w takim przypadku oświadczenie woli aplikującego o pożyczkę traci moc i przestaje być dla niego wiążące, spóźnione dorozumiane oświadczenie pożyczkodawcy nie skutkuje więc w takim przypadku zawarciem umowy.

Należy jeszcze dodać, że dokument zatytułowany „Twoje warunki umowy pożyczki w V..pl”, nie został przez nikogo podpisany, stanowi wyłącznie wydruk komputerowy. Przede wszystkim jego treść nie poddaje się żadnej

merytorycznej weryfikacji, zarówno jeśli chodzi o kwotę pożyczki - powód nie przedłożył wniosku pozwanego o pożyczkę, jak również pozostałe jej warunki. W sprawie nie zostało bowiem wykazane, aby przedłożona ogólnikowa/ramowa umowa pożyczki, zawierająca w swej treści postanowienia dotyczące m.in. prowizji, odsetek oraz opłat dodatkowych, w ogóle wiązała pozwanego. Powód nie wykazał zatem swojego żądania tak co do zasady, jak i co do jego wysokości.

Zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, Sąd wyda wyrok zaoczny, zaś zgodnie z § 2 tego przepisu w tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Twierdzenia pozwu budzą uzasadnione wątpliwości, jeżeli nie odpowiadają one w pełni rzeczywistości lub nie zawierają jej pełnego obrazu. Skoro zatem powód nie udowodnił, że zawarł z pozwanym umowę pożyczki nr (...), nie przedstawiając dowodów związanych z rejestracją tej właśnie a nie jakiegokolwiek innej możliwej pożyczki, powództwo nie mogło być uwzględnione. Podkreślić także należy, że strona powodowa jest przedsiębiorcą korzystającym z profesjonalnej obsługi prawnej. Twierdzenia pozwu winny być spójne z dowodami wskazanymi w pozwie, aby sąd mógł dokonać weryfikacji tych twierdzeń i dowodów.

Dodać należy, iż beczynność pozwanego nie zwalnia Sądu z obowiązku krytycznego ustosunkowania się do twierdzeń pozwu. W razie następczących się wątpliwości co do prawdziwości twierdzeń powoda, Sąd przeprowadza z urzędu postępowanie dowodowe. Uznanie przez Sąd twierdzeń powoda za prawdziwe, nie zwalnia Sądu od obowiązku dokonania prawidłowej oceny zasadności żądania pozwu, opartego na twierdzeniach, ze stanowiska prawa materialnego (por. SN z 15.09.1967 r., II CRN 175/67, OSN 1968, Nr 8-9, poz. 142, SN z 1999-03-31, I CKU 176/97, opubl: Prokuratura i Prawo rok 1999, Nr 9, poz. 30).

Podobne rozstrzygnięcie w analogicznym stanie prawnym i faktycznym wydał Sąd Okręgowy w Kaliszu w sprawie sygn. II Ca 55/17, nie publ.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSR Katarzyna Porada – Łaska